

Neslin Korunmasının Önemi..

15 Eylül 2020

NESLİN KORUNMASININ ÖNEMİ

Hız. Ademle başlayıp ve Peygamber Efendimiz Hız. Muhammed Mustafa (sav) ile son bulan dinlerin hepsi insanlığın menfaati, Dünya ve ahiret mutluluğunun kazanılması içindir.

Çünkü Kâinatın en üstün varlığı insandır. İnsan, yeryüzünde halife tayin edilmiş ve kendisine akıl, irade, düşünme, konuşma ve yazma özellikleri verilmiştir. Peygamberler ve kitaplar insana gönderilmiş, ilahi emanet ona yüklenmiştir. Emaneti korumak ta Müslüman olmasının gereği kılınmış ve insan yaptıklarından da sorumlu tutulmuştur.

İslâm dininde hükümler beş temel gayeyle konulmuştur. Bunlar: Dinin, Canın, Aklın, Malın ve Neslin muhafazasıdır. Bu ilkeler toplumun huzuru, insanların saadeti için vazgeçilmez esaslardır. Bu beş şey insanın en tabii haklarıdır. Dünya ve âhiret mutluluğu bunlara bağlıdır.

İnsan, kendi aklını, dinini, canını, namusunu ve malını koruduğu gibi başkalarının haklarını da korumak zorundadır. İnsan ve toplum açısından çok önemli olan bu haklar ihlal edildiği zaman başta insanın kendi güvenliği, toplumsal huzuru ve ahiret saadeti perişan olur.

Mesela; Can emniyeti olmazsa yaşam kalmaz, mal bulunmazsa, insanın geçimi devam edemez, din olmayınca hayatın mânası olmaz, akıl muhafaza edilmezse insanın yaşantısında güzellikler gerçekleşmez ve nesil muhafaza edilmezse, insanlığın devamı sağlanamaz. Demek oluyor ki insanın insan olarak iyi bir hayat sürebilmesi için bu beş maksadın gerçekleşmesi gerekir.

İnsanın ırz ve namusu en şerefli varlığıdır. Hız. Peygamber (sav) (Veda Haccı"nda) şöyle buyurur:

فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا

“(Ey insanlar!) Bu (Zilhicce) ayınızda, bu (Mekke) şehrinizde bu (Kurban Bayramı) gününüz nasıl mukaddes ise kanlarınız, mallarınız ve ırzlarınız (şeref ve namusunuz) da aynı şekilde mukaddestir.” (Buhârî, İlim, 9)

İnsanın iffetine dil uzatılması, namusunun çiğnenmesi, hayatta yaşayabileceği en sarsıcı darbelerden, en ağır saldırılardan biridir. İffet, böyle bir saldırıya karşı insanı koruyabilecek en değerli erdemdir.

Nitekim Peygamber Efendimiz bu durumu başka bir hadisinde şöyle dile getirmiştir:

كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: مَالُهُ وَعَرَضُهُ وَدَمُهُ حَسْبُ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ

“Müslüman"ın Müslüman"a malı, ırzı ve kanı haramdır. Müslüman kardeşini küçük görmesi, kişiye kötülük olarak yeter.” (Ebû Dâvûd, Edeb, 35)

Allah Rasûlünün hadislerinde zikrettiği “ırz” kavramı, “insanın kendisine ve sosyal çevresine yönelik övgü ve yergiye konu olan her türlü mânevî şahsiyetini” ifade eder. Yani ırz denilince insanın mânevî kişiliği, haysiyeti, iffeti, şerefi ve kişilik hakları anlaşılır.

Bu durumda ırz, insanı insan yapan, ona toplum içinde şeref ve itibar kazandıran, her türlü saldırı karşısında insana dokunulmazlık kazandıran kişilik değerleridir.

İffet, Allah"ın yasakladığı, başta kişinin kendi itibarını korumasını esas alan, akl-ı selim sahibi insanlarca da ayıp ve çirkin görülen ve toplumsal sağduyu tarafından da reddedilen tavırlardan kaçınmak demektir.

İffet, Allah Rasûlü'nün, peygamberliğinin ilk yıllarından itibaren üzerinde ısrarla durduğu bir haslettir.

Meselâ, Ca'fer b. Ebû Tâlib, Habeşistan'da kral Necâşî'ye Allah Resûlü'nden bahsederken onun ne kadar iffetli bir kişi olduğunu ve iffetli kadınlara zina iftirasını yasakladığını vurgulamıştır. (İbn Huzeyme, Sahîh, IV, 13)

Ebû Süfyân, Şam'dayken İslâm Peygamberi'nin emir ve yasaklarını soran Bizans kralı Herakliyus'a, onun (sav) Müslümanlara “iffetli olmayı emrettiğini” de ifade etmiştir. (Buhârî, Tefsîr, (Âl-i İmrân) 4).

Kur'an'ın, namuslu ve iffetli kadınlara zina iftirasında bulunup yeterli delil sunamayanlara maddî müeyyide yanında, sosyal itibarlarını sarsacak bir ceza olarak “ömür boyu şahitliklerinin reddedilmesi” hükmünü de getirmesi, (Nûr, 24/4) Peygamber Efendimizin de “hiçbir şeyden habersiz, iffetli, mümin kadınlara zina iftirasında bulunmayı” “Allah"a şirk koşturmak ve adam öldürmek” gibi büyük ve helâk edici günahlarla birlikte zikretmesi (Buhârî, Vesâyâ, 23) dinin iffet ve namus dokunulmazlığına verdiği önemi göstermektedir.

Peygamberimiz (sav) varlıklı, güzel bir kadının gayri meşru birliktelik teklifini "Allah'tan korkarım." diyerek reddeden kimsenin (Buhârî, Zekât, 16) tutumunu iffetli bir davranış olarak anlatır.

Kadın ve erkeğin şeref ve haysiyetini koruması bakımından son derece önemli olan bu iffetli tavır, kişinin hem kendine karşı olan saygısını hem de aile ve toplum içindeki itibarını doğrudan etkileyen güzel bir davranıştır.

NESLİ KORUMANIN YOLLARI

Öncelikle, neslin muhafazası için karşılıklı rızaya dayalı ve meşru olan bir nikah akdiyle âile kurmak gerekir.

Neslin muhafazası için, insanın üremesinin helal yolla olması lazımdır. Nikahla birbirine helal hale gelen iki insan ömür boyu hayatlarını birleştirmiş, birtakım hak ve sorumlulukları da yüklenmiş olurlar.

Hem kadın hem de erkeğin iffet ve namusunu her türlü tehlikeye karşı koruyacak en etkili kalkan hiç kuşkusuz huzurlu bir aile yuvasıdır. Bir toplumun geleceğe güvenle bakabilmesi, evlenme çağına gelmiş gençlerin bir yuva kurarak meşru birlikteliklere özendirilmesine bağlıdır.

Zira aile, dünden bugüne insanoğlunun neslini devam ettirebilmesi ve medenî bir yaşantı sürdürebilmesi için meşru kılınmış en eski ve en köklü ocaktır. Ne var ki, günümüzde sıkça rastlanan evlilik dışı birliktelikler ve “cinsel özgürlük” adı altında yaygınlık kazanmaya başlayan “serbest yaşamalar” hem kişinin hem ailenin hem de toplumun saygınlığını zedelemekte, evlilik kurumunun çöküşünü hızlandırırken, onurlu nesillerin varlığını da tehdit etmektedir.

Dinimiz, insanları evliliğe teşvik etmiş ve meşru mazeret olmadan, evlenmemeyi ise hoş görmemiştir.

Kur'an-ı Kerim'de Rabbimiz evlilik hususunda bizlere şöyle buyurur:

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

“Aranızdaki bekârları, kölelerinizden ve cariyelerinizden elverişli olanları evlendirin. Eğer bunlar fakir iseler, Allah kendi lütfu ile onları zenginleştirir. Allah, (lütfu) geniş olan ve (her şeyi) bilendir.” (Nur, 24/32)

Peygamber Efendimiz (sav) de ailenin önemi ile ilgili şöyle buyurur:

النِّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي فَمَنْ لَمْ يَعْمَلْ بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي وَتَزَوَّجُوا فَإِنِّي مُكَاثِرٌ بِكُمْ الْأَمَمَ

“Nikâh benim sünnetimdendir. Kim benim sünnetimi uygulamazsa benden değildir. Evleniniz, ben diğer ümmetlere karşı sizin çokluğunuzla övünürüm.” (İbn Mâce Nikâh,1)

Peygamberimiz (sav) başka bir hadisinde de şöyle buyurur:

مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ

“Evlenmeye gücü yetenler evlensin. Çünkü evlenmek, gözü haramdan çevirmek ve iffeti korumak için en iyi yoldur.” (Müslim, Nikâh, 3)

Sonra yapılması gereken, neslin muhafazası için genç nesilleri peygamberin güzel ahlâkı ile yetiştirmektir.

İnsanın en önemli ve en büyük vazifesi sorumlu olduğu kimselere karşı görevlerini tam yapmaktır. Kendini, çoluk çocuğunu cehennem ateşinden korumanın yolu da budur. Nesli korumak ve devam ettirmek, ancak çocukları yaşatmak, bakımlarını üstlenmek, daha da önemlisi

onlara nitelikli bir eğitim vermekle mümkündür. Zira bir insanın toplum içindeki haysiyeti, ailesinin ve çocuklarının saygınlığıyla tamam olur.

Bu bağlamda Peygamber Efendimiz, geleceğin değerli ve saygın bireylerini yetiştirme hususunda son derece hassasiyet göstermiş, doğduğunda çocuğa verilen ismin bile onun toplumdaki itibarını etkileyebildiğine dikkat çekmiş ve şöyle buyurmuştur: “Siz kıyamet gününde kendi isimlerinizle ve babalarınızın isimleriyle çağrılacaksınız; öyleyse isimlerinizi güzel koyun.” (Ebû Dâvûd, Edeb, 61)

Rabbimiz bir ayetinde neslin korunması ile ilgili şöyle buyurur:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

“Ey müminler! Kendinizi ve ailenizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. (Tahrim,66/6)

Peygamberimiz (sav) de şöyle buyuruyor: “Hepiniz yöneticisiniz ve hepiniz yönettiklerinizden sorumlusunuz. Devlet başkanı yöneticidir. Erkek, aile fertlerinin yöneticisidir. Kadın, eşinin ve evinin yöneticisidir. Hepiniz yöneticisiniz ve hepiniz yönettiklerinizden sorumlusunuz”. (Müslim, İmare, 20)

Ailenin en önemli rızkı, cennetten birer meyve olan çocuklardır. Anne ve babalar, bu cennet meyvesinin kıymetini bilirler. Çünkü çocuklar anne ve babalara bir emanettir. Ebeveynler için çocuklar ilâhî bir “sınama vesilesi” (Teğâbün, 64/15.) sayıldığından, onların terbiye ve eğitimlerine "bir imtihan" ciddiyetiyle bakmaları ve onları yaşadıkları çağın zararlı ve tehlikeli alışkanlıklarına karşı da korumaları gerekir.

Bu tutum ve davranışlar neslin korunması açısından da önemli bir sorumluluktur. Çocuğun hayata hazırlanması, ihtiyaç duyduğu insanî ve ahlâkî erdemleri kazanması, dinî ve sosyal yükümlülüklerini öğrenmesi ve ileride onları yaşaması, ancak anne babanın bu yönde harcayacağı üstün çaba ile mümkündür.

Yüce Allah bu hususta bir ayette şöyle buyuruyor:

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

“Biliniz ki mallarınız ve çocuklarınız birer imtihan vesilesidir. Büyük mükâfat ise Allah katındadır. (Enfal, 8/28)

Rasûlullah (sav) bu hususta şöyle buyurmuştur:

“Hiçbir baba çocuğuna güzel ahlâktan daha hayırlı bir mîras bırakmamıştır.” (Tirmizi, Birr, 33)

Rasûlullah"ın (sav) şu hadisi de çocuk eğitimi ile alakalıdır:

اَكْرِمُوا أَوْلَادَكُمْ وَأَحْسِنُوا أَدَبَهُمْ

“Çocuklarınıza ikramda bulunun; onlara güzel bir terbiye verin.” (İbn Mâce, Edeb, 3)

AİLE, ALLAH'IN VARLIĞININ DELİLLERİNDENDİR.

Kur'an-ı Kerim'de Rabbimiz şöyle buyurur:

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

“İçinizden kendileriyle huzura kavuşacağınız eşler yaratıp aranızda muhabbet ve rahmet var etmesi O'nun varlığının belgelerindendir. Bunda düşünenler için dersler vardır.” (Rûm, 30/21)

Arabalık ilişkisiyle birbirlerine bağlanan topluluğa aile denir. Aileyi meydana getiren fertler devirlere, bölgelere, sosyal ve iktisadi yapıya göre değişir.

Geniş aile; baba, eş, çocuk, torun, gelin, damat, amca, dayı, hala ve teyzelerden oluşur. Dar veya çekirdek aile ise karı koca ve çocuklardan meydana gelen ailedir.

Aile, “Üsra” demek, Üsra ise “zırh” demektir. Aile, tıpkı korunaklı bir zırh gibi insanı maddî imkânlarla kuşatmasından, dışarıdan gelecek olumsuzlukları engellemesinden, bebeklerin sarıldıkları kundaklar gibi sınırsız sevgi ve şefkatli oluşundan dolayı bu ismi almıştır. Aslında insanlar her an bir ailenin içindedirler. Bir ailenin içine doğarlar ve de büyürler. Evlenince yeni bir aile olurlar, evlatlarını evlendirdince aileleri büyür. Aile, Allah'ın insanlara doğduklarında sunduğu bir sevgi ve merhamet yumağıdır.

Aile, toplumun temelidir. İnsanın yaşadığı toplumun en küçüğü ailedir. Aileler birleşerek toplumları meydana getirir. Bir toplumda aile ne kadar sağlam temellere oturur ise o aileden meydana gelen toplum da o kadar sağlam olur. İnsan için toplumsal hayat ne kadar önemli ise, bir toplum için de o toplumun çekirdeğini oluşturan, aile kurumu o kadar önemlidir.

Aile, muhtaç anlamındadır. Eşler, çocuklar herkes maddi ve manevi her konuda birbirlerine muhtaçtır.

Aile, Anne ve babanın şefkat kanatları altında çocuğunu büyüttüğü, çocuğun, doğruyu yanlıştan ayırt ettiği, sınırsız bir çift elin yavrunun avuçlarından sınırsız kavradığı yerdir.

Aile hem maddî hem de manevî ihtiyaçların karşılandığı yerdir. Sağlıklı nesiller bu yuvada yetişir. Çocuk, fiziken gelişmesini de ahlâk ve terbiyesini de önce aile yuvasında alır.

Aile, Allah'ın en büyük nimetlerindendir. Aile, Allah'ın rahmeti ile desteklenen, çocuklar ve temiz rızıklar bahşedilerek güzelleştirilen, kutsal bir müessesedir.

Aile, Allah'ın varlık dünyasına vurduğu ilâhî bir mühürdür. Yüce Yaratıcı, insanları, hayvanları hatta bitkileri dahi aile olsunlar diye erkekli dişili çift çift yaratmıştır. (Tâ-Hâ, 20/53)

فَاَخْرَجْنَا بِهٖ اَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّى

Aile, bir bütünü tamamlamak demektir. Kur'an'ın ifadesiyle eşlerin birbirlerine örtü olmaları demektir. (Bakara, 2/187)

هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ

Nasıl ki elbise ve örtü insanı soğuktan ve sıcaktan korursa, onun kusurlarını örterse, aile yuvasında bulunan eşler de birbirlerinin kusurlarını örterler ve birbirlerini görüp gözetirler, sarıp sarmalarlar.

Aile, rahmet denizine atılan bir taştır. Hani denize taş attığımızda önce küçük sonra giderek büyüyen ve tüm âlemi kucaklarcasına yayılan daireler oluşur ya! Evlilik de böyledir. Bir evlilik ile insan önce eşi ve çocuklarıyla bir daire çizer, sonra anne ve babaları, kardeşleri, amca, teyze ve halalarıyla bu daire daha geniş dairelerle çevrelenir. Bir evliliğin bereketiyle pek çok insan birbiriyle kaynaşır, hısım akraba olur.

NESLİN KORUNMASININ ÖNÜNDEKİ ENGELLER

Neslin muhafazasının önündeki en büyük engel nikâhsız birlikte yaşamak yani zinâdır.

Bir ayette Allah insan neslini korumak için zinayı haram kıldığını şöyle açıklar:

وَلَا تَقْرُبُوا الزَّيْنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

“Zinâyâ yaklaşmayın. Zira o, bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur.” (İsra, 17/32)

Zinânın bu ayette yasaklanması, her şeyden önce hem birey olarak kadın ve erkeğin hem de ailenin saygınlığına zarar veren bir hastalığa karşı alınmış ilâhî bir tedbirdir. Cinsel arzu ve istekleri zorlayan, iradenin gücünü zafiyete uğratan ve kötülöklere sevk eden bütün yolların kapatılması da bu bağlamdadır.

Başka bir ayette şöyle buyrulmaktadır:

قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

“(Resûlüm!) Mümin erkeklere söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) sakınsınlar, iffetlerini de korusunlar! Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır.” (Nûr, 24/30.)

Zinâ, ahlaksızlığın temelidir. Zinâ sonucu nesiller yok olur, haysiyet ve şeref lekelenir ve toplum ahlâkı bozulur. Zinâ, ya ailenin kurulmamasına ya da kurulan ailelerin ise dağılmasına sebep olur. Fuhuş ve zina hem erkek hem de kadın açısından büyük bir iffetsizlik örneğidir. Durum böyle olunca neslin devamının en temel güvencesi olan ailenin korunması daha da önemli hale gelmektedir.

Peygamberimiz gelmeden önce, insan için zül telakki edilebilecek evlilik dışı ilişkiler oldukça yaygındı. Hz. Peygamber (sav) nesebin karışmasına neden olan ve çoğu fuhşu ve zinayı andıran bütün câhiliye dönemi evliliklerini yasaklamış, bir kadının sadece bir erkekle evlenebileceği esasını getirmiştir. (Buhârî, Nikâh, 37.) Resûl-i Ekrem (sav) aileyi ve nesilleri tehdit eden zina ve hayâsızlığa karşı da ashâbını ısrarla uyarmıştır.

Bir gün huzuruna genç bir sahâbî gelmişti. Sıkıntılı bir hâli vardı. Sonunda, “Ey Allah"ın Elçisi, zina etmeme müsaade et.” diye dertlendi. Orada bulunanlar, gencin bu isteği karşısında öfkeleniler. Bazıları onu azarlarken, bazıları da müdahale etmek için üzerine yürüdüler. Allah Resûlü (sav) onların aksine, engin şefkatiyle önce susup genci dinledi ve “Sen Annenle zina edilmesini ister misin?” dedi. Genç, “Anam babam sana feda olsun, ey Allah"ın Elçisi! Elbette istemem.” diye karşılık verdi. Hz. Peygamber (sav), sırasıyla kızını, halasını, teyzesini ve kız kardeşini de hatırlatarak, hiç kimsenin kendisi ve yakınlarıyla zina edilmesine rıza göstermeyeceğini bu gence anlattı. Sonra elini ona dokunarak, “Allah"ım, bu gencin günahlarını bağışla, kalbini temizle ve iffetini koru!” diye dua etti. Bu genç sahâbî, bu duadan sonra ne böyle bir istekte bulundu ne de böyle bir işe yöneldi. (İbn Hanbel, V, 256-257).

Neslin muhafazasının önündeki bir diğer engel de çağımızın en korkunç ve iğrenç cinâyetlerinden birisi olan ve zarûret olmadan yapılan çocuk aldırımlardır.

Kız çocuklarını diri diri toprağa gömen câhiliye insanları gibi, daha anne karnındaki mâsum bebekler parçalanarak öldürülmektedir. Bu olay, en başta ilâhî lütfa nankörlük ve neslin devamına da engeldir. Nesillerini muhâfaza için çırpınan bitki ve hayvanlar karşısında, mahlûkatın en şerefli olan insanların böyle davranması ve haram yollara düşmesi ne acı bir durumdur. Halbuki dinimizde; haksız yere bir insanı öldürmenin bütün insanları öldürmek gibi ağır bir vebali vardır. (Maide, 5/32) Anne karnındaki yavruda bir candır. Neslin devamı için yaşama hakkı vardır. Dolayısıyla onun öldürülmesi bir cinayettir ve haramdır.

NESİLLERİ KORUMAK İÇİN YAPILMASI GEREKEN BAŞLICA VAZİFELER ŞUNLARDIR:

a) Neslimizi Tevhit inancıyla yetiştirmek, Küfür ve şirkten korumak.

Neslin maddî bakımdan korunması kadar, mânevî bakımdan da muhafazası da önemlidir. Çünkü insan hem maddi hemde manevi yönü olan bir varlıktır. Nasıl ki beden için maddi gıdalara ihtiyaç varsa Kalbin ve ruhun ölmemesi içinde manevi gıdalara ihtiyaç vardır.

Bu nedenle ebeveynlerin çocuklarına karşı ilgili olması ve daha küçük yaşlarda iken onlara Dinini, Allah'ını, Peygamberini, Kitabını öğretmesi ve onları küçük yaştan itibaren ibâdete alıştırması gerekir. Aman çocuğum üşümesin, uykusuz kalsın diye onu namaza kaldırmamak, büyük bir vebaldir. Bu tür davranışlar, çocuklara iyilik değil, aksine kötülüktür.

Onlara Âdâb-ı muâşeret ve ahlâk kurallarını öğretmek gereklidir. Çünkü Âile içinde iyi terbiye edilmeyen nesiller hayatın güzelliğini bozar, toplumun düzenini sarsar ve huzursuzluğa sebep

olur. İyî yetiştirilmeyen evlâtlar, âile için ağır bir vebâldir. İsrâf haramdır. İsrâfın en kötüsü ise iyî yetiştirmeyen insanın israfıdır.

Küfür; Allah'ı inkâr etmek, onun Rasulüllah ile gönderdiği İslâm'ın emir ve yasaklarını kabul etmemektir. Şirk ise Allah'a eş ve ortak koşmaktır.

Nesilleri küfür ve şirk tehlikesinden korumak anne babanın temel görevidir. Bunun için çocuklara iyî bir eğitim ve öğretim vermek şarttır. Allah'ın, Peygamber'in, Kuran'ın ve İslâm'ın iyî öğretilmesi ve öğrenilenlerin bilgilerinde hayatta tatbik edilmesi gerekir. O zaman nesiller yanlış ve zararlı dini akımlardan korunmuş olurlar. Tanrı yoktur anlayışına sahip olan Ateizm'den ve Tanrı vardır ama bizim yaptıklarımıza karışmaz, bizi yaratmış ve görevi bitmiştir, köşesinde oturur diyen Deizm'den ve daha birçok zararlı akım ve ideolojilerden öğretilen sağlam bilgilerle korunmuş olurlar.

b) Neslimizi haramlardan korumak

Allah'ın haram kıldığı şeylerde mutlaka insanlık için birçok hikmet ve gayeler vardır. Haramlarla inşa edilen hayatlar ise yıkılmaya mahkumdur. İnsan önce kendini sonra da neslini faiz, rüşvet, kumar, hırsızlık, gasp, tefecilik gibi haram kazançlardan ve zina, içki uyuşturucu, alkol ve sigara gibi nesli helak eden haramlardan korumalıdır.

Bu zararlı tehditlere karşı başta ebeveynler ve öğretmenler olmak üzere toplumun her kademesinde etkin bir mücadelenin sürdürülmesi zorunludur. Dinimizin haram kıldığı bu kötülüklerden insanın hem kendisini hem de aile fertlerini koruması, herkes için hem imâni hem de vicdani bir görevdir.

c) Neslimizi kötü arkadaşlardan korumak

Nesilleri kötülöklere ve uçurumlara sürükleyen çoğu zaman kötü arkadaşlardır. Kişinin arkadaşı kendisinin aynasıdır. “Söyle arkadaşını söyleyeyim seni” atasözü bunu çok güzel bir şekilde ifade eder. Ebeveynler çocuklarının kimlerle arkadaşlık ettiğine dikkat edecekler. Çünkü karanın yanında dolaşana mutlaka kara bulaşır. Çünkü üzüm üzüme baka baka kararır.

Bütün zararlı alışkanlıklara az bir şeyden veya bir seferden bir şey olmaz telkinleriyle hep arkadaş ortamlarında başlanmıştır. Bugün az olan haramlar yasaklar yarın çoğalır ve önü alınamaz hale gelir. Allah muhafaza! çocuklar bir anda bağımlı olarak karşımıza çıkabilir.

d) Neslimizi kötü yayınlardan korumak

Bilindiği gibi bugün yazılı ve görüntülü yayın organlarının büyük kısmında toplumun temeli olan ailenin temeline dinamit koyan, gençlerin ruhlarını perişan eden, ahlaksızlığı meşrulaştırmaya ve sıradanlaştırmaya çalışan film, resim, reklam, dizi, sahtekarlık ve çarpık ilişkiler sergilenmektedir. İster istemez çocuklar da bu tür yayınların etkisi altında kalmaktadır. Tüm bunlardan korunmak için başta ebeveyn olmak üzere herkes kendi üzerine düşen görevi yapmak zorundadır.

İnternet bağımlılığı (televizyon, telefon, sosyal medya) nesillerimizi tehdit eden en büyük tehlikedir. Bu sebeple ebeveynler çocuklarının davranışlarını dâimâ kontrol edip göz önünde yapamadıkları kabahatleri gizli yerlerde işlemelerine asla meydan vermemelidir.

SONUÇ

Neslin muhafazası, insanlığın muhafazasıdır. Nesillerimiz, imanı en üstün değer, ilmi en üstün sevda, Allah'a ve Rasulüne koşmayı en üstün şeref kabul ettikleri zaman gerçek mutluluğa ereceklerdir.

Sağlam bir nesil yetiştirmek, geleceğimiz açısından son derecede önemlidir. Bunun içinde geleceğin teminatı evlatlarımızı her türlü kötülükten, cehaletten ve cehennem ateşinden korumak hepimizin vazifesidir.

Geleceğimizden şikâyetçi olmak istemiyorsak, gençliğimizin iyi yetişmesi için daha çok çalışmalıyız. Bu da bizlerin ve yetkililerin çabalarıyla mümkündür.

Bir millet, inançlı, bilgili, şahsiyetli, çalışkan ve dürüst insanların omuzlarında yükselir. Nesillerini inançsızlık, haram, zina, bilgisizlik, tembellik, alkol, uyuşturucu, hayasızlık, hırsızlık, kumar gibi tehlikelerden korumayan milletlerin ise yarınları yoktur.

Yetiştireceğimiz nesiller de nikâhlı bir evlilikten olan, eğitilmiş, şuurlu, vatanına ve milletine faydalı, sorumluluk sahibi, hayır dua alan, sadaka-yı câriye olarak bıraktığımız ve arkamızdan Fatihalar okuyacak hayırlı nesiller olmalıdır.

Rabbimizin bize hayırlı bir nesil için vermesi Kur'an'da öğrettiği dua ile gelin şöyle niyaz edelim:

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

"Onlar: "Rabbimiz! Bize eşlerimizden ve çocuklarımızdan gözümüzün aydınlığı olacak insanlar ihsan et ve bizi, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle" derler." (Furkan, 25/74)

Ya Rabbi! Bizim ve çocuklarımızın kalplerine İslâm'ın nurunu, Kur'an'ın hidayetini bahşeyle. Bütün soyumuzu İslam'a ve Kur'an'a bağlı insanlar eyle. Hepimizi Müslüman olarak yaşat, bizi dünya ve ahiret mutluluğuna nail eyle.

Ya Rabbi! Hanelerimize huzur ve saadet nasip eyle. Aramızdaki ülfeti ve muhabbeti arttır. Bizlere birbirini seven ve birbirini sayan, paylaşarak kederlerin azaldığı ve mutlulukların da paylaşarak çoğaldığı huzurlu aileler nasip eyle.

Allah'ım! Ailelerimize kırgınlık ve ayrılık gösterme. Kaldıramayacağımız dertleri bize yükleme. Bize, sabır ve şükürle devam eden bir hayat nasip et. Bizlere, millete, devlete ve tüm insanlığa faydalı, arkamızdan hayır dua edecek salih evlatlar yetiştirmeyi nasip eyle. Acılarını ve ağrıların gösterme. Özelde okullarındaki sınavlarında genelde ise hayat sınavında başarılar ihsan eyle.

Birbirimizle olan imtihanımızda tüm aile üyelerine kolaylıklar lütfeyle. Bu dünyada başlayan mutlu ve huzurlu aile yuvalarımızı ahirette de daim eyle.

Salih Sayın

Sakarya / Arifiye Uzman Vaizi

İndir!

<https://drive.google.com/file/d/1Gzzg-By7anXrGR2rIdCIsAdmurBoedOw/view?usp=sharing>